ANUL XVII. — Nr. 3451

ABONAMENTE:
Pe un an . . . . LEI 1000
Pe şase luni . . . . „ 500
nstituţiuni, Cluburi şi Proprietari „ 2000
Un număr vechiu . . . . „ 4

PUBLICITATEA DUPA TARIF
TELEFON: Direcţia . . . 3.26.60; Administraţia . . 3.26.60; Redacţia . . . 3.26.69

6 Pagini 3 LEI

Gazeta Sporturilor

COTIDIANUL SPORTULUI ROMANESC

Marţi, 16 Aprilie 1940

DIRECTOR: AL. MUNTEANU

Proprietatea:
GAZETA SPORTURILOR S. A.
Inscris in reg. public. Tribunalul Ilfov
Secţia I com. sub No. 282/1938

BIUROURILE:
Strada Anghel Saligny No. 2
Bucureşti

BILANTUL INTALNIRILOR ROMANO-ITALIENE DE ERI:

O victorie frumoasă la rugby şi o înfrângere onorabilă la football

UN MARE SUCCES ROMANESC

România a învins Italia la rugby cu 3-0 (0-0)

Mărculescu a obţinut încercarea victoriei printr'un atac fulgerător

Grămada românească a surclasat grămada italienilor

Am aşteptat zece ani de zile ca să trăim ziua de eri. Zece ani de speranţă, de muncă în care pledam necontenit că avem un rugby bun, un sport care se poate manifesta cu succes în Europa. Ne-am lovit când de neînţelegerea oamenilor când de aceia a oficialităţii. Degeaba pledam că rugbyul să poate manifesta tot atât de bine ca şi footballul, că este sport frumos, că spectacolul poate interesa. Dacă isbuteam să convingem lumea, nu reuşeam să ne adunăm o echipă bună. Vedeţi, Dvs., la rugby, ca în orice sport amator sunt pasiuni, sunt patimi care nu pot fi înlăturate. Nu vei putea convinge pe nimeni că trebuie să aliniem o echipă în afara intereselor de club, departe de un subiectivism care poate fi fatal, In lumea sportului cu balonul oval patima merge până acolo încât dărâmă ani de muncă. Să dăm exemple? Ar însemna să intrăm adânc în istoria acestui sport. E suficient să arătăm că numai eri dimineaţă aveam emoţii. Doi jucători titulari în echipa naţională au spus răspicat că nu vor juca dacă echipa nu va cuprinde pe un al treilea, coleg cu revoluţionarii. Am urmărit drama care se desfăşura într'un hall de cinema. Rugbyştii convingeau pe cei doi să joace. Chiar colegul lor de club insista pentru revenirea la matcă. Si lucrurile s'au liniştit abea pe teren, un sfert de oră înainte de începerea matchului.

La rugby sunt amatori. Nimeni nu este legat cu contract şi fiecare îşi spune părerea aşa cum crede. Nu-ţi place nu joci şi pace...

E o lume boemă care nu poate fi potolită. Indrăzniţi să veniţi cu ucazuri drastice? De prisos. Se sparge tot târgul şi dacă demisionează o echipă nu mai avem rugby.

Dar când e vorba de o victorie asupra unei echipe naţionale adverse s'au dus adversităţi, s'au dus patimi. Lumea sburdă, se înveseleşte. Cel dela Tennis Club se pupă cu cel dela Viforul şi entuziasmul nu se potoleşte nici noaptea la banchet şi nici a doua zi pe stradă. Poate, abia la primul match când e în joc campionatul..

una pe vreme ploioasă, pe un teren moale, îşi construiesc tot jocul pe înaintare. Fac dribbling, porniri violente şi dau drumul foarte rar la liniile de treisferturi. Jocul

E. MARCULESCU

nu mai e prea frumos — recunoaştem — dar e foarte eficace atunci când vrem să avem scor. Ei bine, exact acest joc a fost făcut de rugbyştii noştri. Inaintaşii au împins pe italieni cu vigoare, au scos balonul pe care Tănase, acest mult discutat Tănase, l-a tallonat cu măestrie şi apoi se juca cu linia a treia, se împingea balonul în tuşe şi se câştiga încet, încet teren.

In materie de rugby, la fel ca în infanterie, cea mai bună tactică e câştigarea terenului. Odată stabilit pe domeniul adversarului, nu rămâne altceva de făcut decât să se lanseze ultimele rezerve de atac. Atunci când e logic să plece cu treisferturile, şi tot atunci e logic să se rupă grămada adversă cu un atac al înaintărei. Dacă se încearcă atacuri lungi, unde e nevoie să alerge metrii mulţi, se înţelege că adversarul are timp să-şi organizeze apărarea. Se găseşte în fiecare echipă câte un om repede care să ajungă din urmă un înaintaş. Şi atunci s'a irosit bunătate de energie. Atacul prin surprindere este cheia succesului. Dacă se porneşte atacul decisiv din terenul advers, nu se mai poate organiza apărarea.

Am făcut această plicticoasă explicaţie ca să se înţeleagă că românii au întrebuinţat cea mai bună metodă şi mai putem spune că această metodă le-a adus succesul.

Grămada, cheia succesului

Astfel că nu mai e nevoie să descriem entuziasmul care a domnit ieri printre rugbyşti. Am învins Italia când aşteptăm această victorie de zece ani. Şi am învins fiindcă a triumfat un punct de vedere just care a început să-şi facă loc în lumea rugbystă. A fost înmormântată echipa veche, aceia a reumatismelor şi a înfrângerilor trecute. Au fost scoase toate vedetele care au încăruntit. In echipa naţională nu mai intră oameni cari au împlinit două zeci de ani de rugby aşa cum se întâmpla până acum. Au intrat tineri, s'au adus jucători viguroşi. Şi ca prin farmec a murit şi concepţia veche de joc. Nu ne-am dat seama mai niciodată dece nu ne mergea grămada, dece ne împingeau italienii şi nemţii. Aveam oameni grei cântăreau fiecare câte 90 de kg. Şi totuşi eram împinşi de parcă noi eram din mămăligă De astă dată s'au schimbat lucrurile. Am văzut pentru prima dată de când urmărim echipa naţională de rugby, grămada românească împingând melee-ul italian dealungul terenului. Noi, care cunoaştem pe italieni (i-am văzut doar astă iarnă) credeam că ne vor distruge. Scriam în aceste coloane că trebue să ne ferim să jucăm joc deschis cu grămada italiană. Să ne ferim de ei căci ne vor împinge. Am avut dreptate când am spus ca să ne ferim de joc deschis dar nu am avut atunci când credeam că ne vor împinge. Packul românesc a împins voiniceşte, a mutat umerii din loc ai primei linii italiene care aluneca pe noroiu ca o stâncă împinsă de un elefant.

A fost cheia succesului nostru căci întregul joc a contat pe grămadă. Dacă n'am fi ştiut să jucăm pe acest compartiment am fi fost bătuţi.

METODA BUNA

Este prea bine ştiut că pe un teren moale, controlul balonului este foarte greu. Mingea devine grea, se prinde tot atât de greu şi în consecinţă nu se poate juca normal. Englezii care au de jucat totdea-

Mărculescu, joli jocherul

Dovada cea mai bună este că Mărculescu nu a deschis treisferturile decât în jumătatea de teren a adversarului. Când scotea balonul în jumătatea noastră, trăgea în tuşe. Foarte bine a făcut. Apoi, în ofensivă în faţa buturilor adverse a făcut lucruri şi mai isteţe din care desprindem fapta de care s'a legat rezultatul matchului. Am avut o grămadă la cinci metri. Tănase s'a executat prompt, a scos balonul şi Mărculescu s'a repezit, l'a luat în braţe şi a lăsat impresia că va passa. Mijlocaşul advers s'a deplasat într'o parte, jucătorul dela deschi-

(Continuare în pag. 3-a)

Etapa de Duminecă a diviziei naţionale A.

La Bucureşti
Venus — U. D. R.
Juventus — Victoria.
Sportul St. — F. C. Carpaţi.
La Timişoara
Ripensia — F. C. Rapid.
C. A. M. T. — Gloria C. F. R.
La Arad
Amefa — Unirea Tricolor.

O PERFORMANŢA ONORABILA

REPREZENTATIVA DE FOOTBALL A ROMANIEI A CEDAT LA LIMITA „SQUADREI AZZURA"

In minutul 60, reprezentanţii noştri conduceau cu 1-0...

DAVID a făcut o partidă uluitoare

Italienii au dominat insistent în partea a doua a jocului

ROMA, 14 (prin telefon). — Partida internaţională de foot-ball, dintre Italia şi România — disputată astăzi — s'a bucurat de un frumos succes material şi sportiv.

«Stadionul Partito» pe care s'a disputat matchul a fost neîncăpător pentru cei cari au venit să asiste la acest match. 30.000 spectatori au umplut până la refuz tribunele terenului şi alţi 5000 au rămas pe afară ne mai fiind locuri.

In felul acesta s'a realizat o reţetă la care nu se spera.

Matchul a corespuns unei lupte mari, în care victoria echipei Italiei a fost obţinută la numai un punct avantaj — după ce multă vreme, scorul a fost alb şi apoi în avantajul României.

Un singur goal, realizat de marele Piola, a adus victoria Italiei — scorul final fiind 2-1 (0-0).

DAVID A FOST FENOMENAL

Redarea unei partide are — în scris — o anumită cronologie. Se pun accente speciale — la început — asupra chestiunilor de ordin technic, se trece apoi la amănunte privind jocul şi se termină cu comportarea jucătorilor.

Pentru acest match ne vom permite însă o totală răsturnare a acestei scheme, pentru a ne putea ocupa — în primul rând — de cel mai important factor al acestui rezultat bun realizat de echipa noastră naţională.

Cei cari au asistat la matchul de astăzi de la Roma au plecat ducând toţi pe buze acelaş cuvânt: David.

Portarul echipei noastre naţionale a făcut o partidă uluitoare. O partidă care a pus în mare uimire şi pe italieni, cari au avut — din totdeauna — portari mari şi au şi văzut portari celebri.

David a jucat însă de o manieră care nu a mai lăsat nici un dubiu asupra clasei lui. A fost, literalmente, eroul matchului şi credem că oricât de mari ar fi laudele cari s'ar aduce nu ar reda complet partida făcută de apărătorul buturilor noastre.

David a fost astăzi un semi-zeu. Un portar înzestrat cu calităţi supra-naturale, cari s'au pus în calea bombelor lui Piola, exasperat de această rezistenţă neaşteptată.

Meritele portarului nostru au fost cu atât mai mari cu cât italienii recunosc că marele Piola a făcut în acest match poate cea mai bună partidă din cariera sa.

La un pas de victorie

In prima repriză jocul a avut o desfăşurare de senzaţional.

Echipa noastră, care era considerată victimă sigură, a reuşit să facă joc egal cu redutabilul ei adversar; raportul de corner, 4-3, favorabil ei, constitue cea mai elocventă dovadă în acest sens.

Repriza s'a terminat cu un rezultat de egalitate,

(Continuarea în pag. 3-a)

Note dintr'o zi cu ploaie

Ziua de eri... Ah, ziua de eri!... O zi, care a venit pe lume cu ploaia în cap şi care trebuia să ne arunce, pentru... «consumat», o mulţime de manifestaţiuni sportive. Manifestaţiuni, însă, care nu s'au mai manifestat, deoarece ploaia — săraca! — s'a manifestat mai «tare» decât am fi bănuit.

Iată-mă, de dimineaţă, plecat la o probă de marş, de unde n'am plecat până n'am fost udat «ciuciulete»...

Să mă duc să mă usuc? (Adică nu eu, hainele!). La ce bun? Pe urmă, nu se vor uda din nou? (Căci n'o să-mi spuneţi că după amiază, o să stau în casă! Mai ales la ANEF. e «program dublu» — football şi rugby — ca la cinema.

Şi după mii de peripeţii (ca'n filme, nu?) — să vi-le descriu ar trebui să vorbesc despre nişte vin negru şi un acordeonist «dat dracului» — iată-mă la ANEF., să fiu sincer, nu atras de «programul cuplat», ci de matchul România — Italia. Nu de cel de rugby — nu Doamne fereşte, de când am jucat odată rugby pe terenul UFSR, şi m'am ales cu un ochiu vânăt şi un braţ... smuls, nu vreau să mai aud de rugby! — ci cel de football, care se joacă la Roma şi care urmează să fie transmis spectatorilor dela ANEF.

Ah, ce n'aş da să fiu la Roma, acum!... Adică, să socotim mai bine, ce-ar trebui să «dau»? Banii pentru paşaport şi tren... Banii... Ce cuvânt magic! Ar trebui să dau bani... Bine, ar trebui să dau, dar dacă n'am!... Ce poţi face fără bani?

Nimic. (Afară, bine înţeles de... datorii!).

Aşa că mă mulţumesc cu ANEF-ul unde totul e în regulă, cu excepţia peluzei populare, pe care altădată o ştiam entuziastă şi populată, dar pe care n'o găsesc astăzi entuziastă pentrucă... nu e populată.

Ba, să fiu sincer — deşi, după părerea unui confrate, ar trebui să văd la ora asta dublu, la peluza populară nu văd nimic. Nici chiar un singur spectator.

Un fenomen?

Nu.

O pagubă în «cassa» organizatorilor.

Publicul — cel care a venit — aşteaptă... vestea dela Roma.

(Continuare în pag. 6-a)

O fază a matchului de rugby România — Italia.
O tuşe, în care «azzurii» au ieşit victorioşi.

11 dintre titularii echipei de rugby a României: dela stânga la dreapta, Moldoveanu, Dinescu, Andreeş, Nicu Nicolau, Calistrat, Mărculescu, Covaci, Blaşek, Theo Krang, Părcălăbescu şi Tănase